

Reakcia doc. Dudáša prenasledovaného myšlienkovou políciou NAKA, proti útokom súdnej a výkonnej moci na slobodný vedecký výskum

- CZ24 News | 13. července 2020

SLOVENSKO: Proti útoku súdnej a výkonnej moci namiereného na slobodný vedecký výskum sa vyslovil len jeden rektor zo Slovenska.

Vážená pani rektorka, vážení páni rektori,

17.6.2020 som Vás informoval ako najvyšších akademických politikov „kamenných univerzít“ vrátane štyroch českých - Pražská (Karlova) univerzita i ČVUT v Prahe, Masarykova univerzita a VUT v Brne - o útoku brachiálnej súdnej i výkonnej moci Slovenskej republiky proti slobode vedeckého bádania a proti nedotknuteľnosti akademickkej pôdy ako civilizačným základom spoločnosti, ktorý útok nie je len záležitosťou Slovenska, ale aj ČR a v iných štátoch euroatlantického priestoru.

Reagoval len jeden p. rektor zo Slovenska nasledovne:

„Vážený pán docent Ing. Ján Dudáš, DrSc., v zmysle Zákona č. 131/2002 Z. z., teda Zákona o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, som vždy považoval a stále považujem slobodu vedeckého bádania, výskumu, vývoja umeleckej a ďalšej tvorivej činnosti, ako aj zverejňovanie ich výsledkov, za zásadnú pre ďalší rozvoj vedy a spoločnosti. Využívanie akademických slobôd a akademických práv musí byť v súlade so zásadami demokracie, humanity a s právnym poriadkom“.

V odpovedi som uviedol:

„Vážený pán rektor,

ďakujem Vám veľmi pekne za Vaše pozitívne stanovisko ku slobode vedeckého výskumu, ktoré reprezentuje akademickú intelektuálnu slobodu nielen s prvou humánnou paradigmou univerzitného vzdelávania (Tháles z Milétu), podľa ktorej úlohou univerzitného výskumu je klásť otázky a hľadať odpovede, a ja dodávam, že bez obmedzenia, ale aj s humánnou vzkriesenou ideou univerzity od rektora Dublinskej univerzity J. H. Newmana ako aj s Humboldtovou paradigmou univerzitného vzdelávania.

Súhlasím, že využívanie akademických slobôd a akademických práv musí byť v súlade s humánnymi zásadami skutočnej demokracie a s humánnym právnym poriadkom. Avšak subústavné zákony, ktoré sú v evidentnom rozpore nielen so základnou právnou listinou štátu - ústavou a navyše v rozpore aj s medzinárodnými dokumentmi o ľudských právach, vytvárajú schizofrénnu legislatívu a následne schizofrénnu súdnictvo, ktoré sú v priamom rozpore s demokraciou a právnym štátom. Obdobne absencia nezávislej súdnej moci je v rozpore s princípom právneho štátu.“

Takáto schizofrénia je nepredstaviteľná v skutočných vedách - pričom najpresnejšiu definíciu vedy prezentoval prezident Európskej fyzikálnej spoločnosti prof. F. Wagner (Wagner, F., Is truth still of value?, europhysics news, No. 5/2007) - prírodných a technických vedách. Keby ktorýkoľvek vedec

v prírodných či technických vedách mal snahu publikovať pojednanie napríklad o Ohmovom zákone „ I (prúd) = U (napätie) / R (odpor)“, trebárs v tvare $I = U \times R$, nielen že by mu žiaden vedecký a odborný časopis takýto nezmysel neuverejnil, ale by sa odborne zdiskreditoval a navyše by ho žiaden zamestnávateľ nezamestnal na pozícii adekvátnej jeho formálnemu vzdelaniu.

Ale v oblasti práva je situácia práve opačná oproti vede a technike, tam je bežné, že **právnicki ako navrhovatelia i schvalovatelia protiústavných zákonov** sú ponechaní v práci, čo je dementne deviantné, navyše s neadekvátne vysokým finančným honorovaním oproti napríklad vedcom či iným intelektuálnym činnostiam. To vytvára **antihumánnu schizofrénnu legislatívu a následne aj antihumánne schizofrénnu súdnicstvo a vytvára chaos nielen v práve, čo je v ostrom rozpore s moderným právnym štátom, ale aj v celej spoločnosti a vedie ju do chaosu, rozvratu a záhuby**. Na sklonku 20. storočia a začiatku 21. storočia nie právo, ale zločin získal prevahu. A inteligencia, najmä humanitná, ktorá by mala byť strážcom civilizačných hodnôt, mlčí.

Nuž a čo je veda? Slovo veda je dnes veľmi frekventované aj v nevedeckých kruhoch a máva význam „zaklínadla“, nedotknuteľnosti niečoho, čo sa nemá spochybňovať, čo má punc nezvratnej pravdy, obdobne ako vo vatikánskej a ortodoxnej cirkvi slovo „svätý“. **Veda zahŕňa odhalovanie zákonitostí okolitého sveta a ich vyjadrenie vo forme zákonov. Veda je ako sviečka v tme** (Dawkins, R., *BOŽÍ BLUD*, 2016, s. 184, 430). **Veda má povinnosť vidieť ďaleko do budúcnosti**. Vytváranie pojmov a termínov je výsostná úloha vedy. Vďaka vede sa človek pozdvihol z ríše zvierat a prírody do ríše človečenstva. Pre samotnú existenciu vedy je nevyhnutné, aby rovnaké podmienky vždy viedli k rovnakým výsledkom. Definícia vedy (Wagner 2007) preferuje prírodné a technické vedy, ktoré sú exaktné, akademicky rigorózne a úzko spojené s javmi prírodného sveta ako jediné naozajstné vedy. **Veda je budovaná na racionalite, rozume, dôkaze, overení, objektivite, jasnosti a exaktnosti. Veda je autokorekčná sústava, systém, ktorý sa opravuje sám.**

Obrovský rozdiel oproti humanitným disciplínam je, že **závery prírodných a technických vied sú pravdivé a nevyhnutné a úsudok človeka s nimi nijak nesúvisí** (Johnson, P., *Nepriateľ spoločnosti*, 1999, s. 133). Veda má aj sociálny rozmer, na prírodných vedách budované technické vedy zmenili kvalitatívne náš každodenný život a uľahčili ľudskú existenciu (Dudáš, J., *Lexikon...* 2017, s. 16).

Avšak najmä od druhej polovice 20. storočia veda prestala byť nezávislá. Slobodný vedec dnes v podstate neexistuje, pretože vedci sú závislí na grantoch, sponzoroch. Nielen jednotliví vedci, ale aj celé inštitúcie. Navyše veda je dnes ovládaná kapitálom, o pridelení kapitálu rozhodujú služobníci nadnárodných spoločností. (M. Mesároš, *Zem&Vek* č. 7/2018, s. 118; prof. Strunecká, spoluautorka knihy *Doba jedová*, 2011).

V médiách existuje veľmi ostrá cenzúra, ale to je i vo vedeckých. **Existuje však navyše mätenie pojmov v problematike vedných disciplín**, ktoré bolo k nám importované zo ZSSR (do roku 1934 sa tam na vysokých školách nepísali ani diplomové práce) po roku 1948 a súvisí s prijatím sovietskeho systému vedeckých hodností a deformovaného systému vedeckých oblastí v ČSR (Dudáš, J., *Absurdity ...* 2011, s. 288). A **zmena politického systému** po roku 1989 ho ešte **prehlbila**, keď ignorujúc pregnatnú definíciu vedy (Wagner 2007), charakterizuje ako vedy viaceré humanitné disciplíny (napríklad tzv. vedecký komunizmus do roku 1989). Navyše v hodnotení fakúlt vysokých škôl 2015 ARRA (Akademická ratingová a rankingová agentúra) zaradila disciplíny, ktoré nie sú ani odbormi - **teológii a náboženstvo ako tzv. teologické vedy, čo reprezentuje hlboký prepad akademickej intelektuality.**

Sloboda, tzv. demokracia, rovnosť občanov pred zákonom a funkčný sociálny systém sú

produktom európskej kultúry a civilizácie. Ved' od renesancie, keď sa utváral moderný Európan, patrí kritické myslenie, právo a veda k jeho civilizovanej výbave. Civilizovaný človek je prekonávateľom prírody a spolutvorcom plného ľudstva (Komárková, B., *Původ a význam lidských práv*, 1990, s. 122).

Právo patrí do humanitných disciplín, ktorých predstavitelia a príslušníci ich charakterizujú ako humanitné vedy, no výstižné pomenovania intelektuálnych činností je v angličtine - sciences (vedy) pre prírodné a technické vedy a humanities (humanitné disciplíny). **Aká je úroveň vzdelancov v oblasti práva, keď z ich radov, dokonca ich profesných a záujmových organizácií nezaznel protest proti chaosu v práve**, ktorý je nemysliteľný v prírodných a technických vedách?

Bývalý predseda vlády R. Fico (sám doc. JUDr.) až po útokoch médií a súdnej moci proti nemu **začal rozlišovať tri skupiny právnikov** -

1) angažovaní, ktorí kvôli kariére urobia čokoľvek (lumpeninteligencia);

2) normálni, ktorí rozhodujú podľa zákonov a faktov;

3) pampersprávnicí (predposratí), ktorí podliehajú obrovskému mediálnemu a politickému tlaku a sú schopní vytvárať klamstvá (opäť lumpeninteligencia). Fico bol však predsedom vlády v troch funkčných obdobiach, dokonca koalícia na čele so stranou Smer mala aj ústavnú väčšinu, potrebnú na ústavné zmeny a čo urobili? Dokonca bolševický zákon o prokuratúre z roku 1964, podľa ktorého generálny prokurátor môže zastaviť akékoľvek stíhanie, bol a je v rozpore s právnym štátom, no v súlade s totalitným štátom, je naďalej funkčný.

Je otázne, čo bolo dôvodom pre doc. JUDr. Fica a strany Smer, že **presadili do legislatívy právnej praxe právne prvky talianskeho fašizmu a nemeckého nacizmu, ktoré zaviedli špeciálne súdy?** A navyše právnici Fico, Kaliňák a Gašpar zriadili „politickú zložku“ NAKA. Nebola to ústretová služba silám z poza opony, ktoré chcú byť štátom v štáte, teda kolaboranstvo? Je to zrejme zrada na tzv. sociálnej demokracii, obdobne ako sociálnu demokraciu vyprázdnil nemecký kancelár G. Schröder či britský premiér T. Blair. V tejto súvislosti je signifikantný výrok bývalého dekana Právnickej fakulty UPJŠ v Košiciach: **„Právnici vstupujúci do politiky opúšťajú oblasť práva“**. Je to absurdná tristne dementná deviácia.

Zákony, ktoré sú v rozpore s ústavou, možno považovať za nulitné akty. Absencia princípu pravdy pri konštituovaní legislatívy spojená mnohokrát so sebecentrickou nerozhľadenosťou a pocitom výlučnosti mnohých právnikov ako v akademickom prostredí tak i v právnických zamestnaniach im nedovoľuje pochopiť túto absurditu práva a legislatívy a urobiť nápravu v súlade s demokratickými princípmi moderného právneho štátu.“

Tristná úroveň inteligencie v oblasti práva v SR po roku 1990 je analyzovaná a syntetizovaná v polytematickej knihe kritických reflexií „J. Dudáš, Absurdity ..., 2011“ a súdny proces pod číslom konania 15C 4 /01 na Okresnom súde Košice - okolie, prejednávaný v celej súdnej vertikále od okresného súdu cez krajský súd až po najvyšší súd a generálnu prokuratúru, navrhol konštatovanie, že „Lož sa stala princípom práva v SR“, s čím súhlasil aj nemenovaný člen ústavného súdu. Až tak tristne nízku úroveň dosiahlo slovenské súdnictvo a právnická komunita na Slovensku. Prokurátori, sudcovia, advokáti, vyšetrovatelia a záujmové či profesné organizácie právnikov, napríklad Via iuris a iné, neponúkli návrh na zlepšenie súdnictva a legislatívy.

Prvá ponovembrová generácia sa v roku 2009 obrátila na rektorskú konferenciu so žiadosťou, aby sa vyjadrila ku stavu a smerovaniu slovenskej spoločnosti. Rektorská konferencia nereagovala, mlčala, čo predstavuje zlyhanie týchto najvyšších univerzitných politikov - funkcionárskych špičiek

slovenskej akademickej inteligencie. Svojím mlčaním sa spreneverili svojej úlohe „dohľadu nad našou kultúrou a určovaní jej orientácie“ (H. Newman in Dudáš, J., Absurdity ... 2011, s. 86). Prejavili sa ako spolok záhradkárov, z ktorých každý sa stará iba o svoju záhradku a z piatich vrstiev inteligencie sa kvalifikovali do tretej skupiny - polointeligent, ktorý aj keď dodržiava humánnu etiku a odbornú etiku, toleruje jej porušovanie inými.

Podľa najpresnejšej definície vedy (Wagner 2007) požiadavky vedy nespĺňajú viaceré humanitné disciplíny ako sú historiografia, právo, žurnalistika, politológia, sociológia sa svojím tabu vylúčila s vedeckých disciplín (pozri P. Bakalář, Tabu v sociálnych vedách, 2003). Wagnerova definícia vedy navrhuje, že prírodovedci a technickí vedci sú jediní skutoční vedci, opatrní pri formulovaní a dokazovaní svojej pravdy ako objektívnej skutočnosti. Prírodovedci, technickí vedci a inžinieri tvoria chrbticu vedomostných spoločností a informačných spoločností. Základňou pre nové technológie je fyzika, chémia a inžinierstvo.

Obrovský pokrok prírodných a technických vied oproti humanitným disciplinám od čias prvého systematika Aristotela (384 - 322 p.n.l.) až po dnešok bol umožnený aj jednoznačnosťou a stabilitou termínov v týchto vedeckých disciplinách a používaním logiky (Dudáš, J., Lexikon ... 2017, s. 19). Prírodné a technické vedy majú vedúcu úlohu v systéme ľudského poznania a ich sofistifikovanosť je mimo pozornosti humanitných vzdelancov (až na výnimky), v dôsledku čoho už žiak Rutheforda a úspešný novelista C. P. Snow v 50-tych rokoch minulého storočia upozornil na dichotómiu inteligencie - prírodovedci a technickí vedci vs. humanitní vzdelanci (Snow, C. P., in http://en.wikipedia.org/wiki/The_Two_Cultures). V širšom kontexte - **typické vládnuce triedy západných spoločností pozostávajú z absolventov humanitných disciplín a tieto kruhy sú neefektívne a veľmi zle vybavené na to, aby vedeli, čo veda ponúka na riešenie problémov spoločnosti**. Následne vznikol návrh na rozčlenenie inteligencie na tri vrstvy- **nekultivovaní vzdelanci** (prírodovedci a technickí vedci), **kultivovaní nevzdelanci** (humanitní vzdelanci) a **nekultivovaní nevzdelanci** (v štátnej správe, v úradoch a podobne).

Prírodovedná a technická inteligencia je zahĺbená do riešenia sofistifikovaných problémov, o ktorých sofistikovanosť sa humanitnej inteligencii ani nespája, pretože je prírodovedecky a technicky negramotná a ani po dlhej dobe sa jej nepodarilo zvládnuť napríklad druhý princíp termodynamiky (Bradshaw, A., Europhysics News, 39, 2008).

Prírodovedec a humanitný vzdelanec profesor V. Weiss, ktorý študoval problematiku inteligencie ako ľudskej vlastnosti prišiel k záveru, že „bádatelia v humanitných spoločenských disciplinách sa málo zaujímajú o podstatu, sú v priemere menej inteligentní ako vedci v prírodných a technických vedách a odhaduje rozdiel na 15 bodov“ (Weiss, V., DIE IQ-FALLE: INTELIGENZ, SOCIALSTRUKTUR UND POLITIK, 2002).

Aká je úroveň humanitných vzdelancov, najmä v žurnalistike, filozofii, sociológii, politológii a iných, ktorí by mali byť strážcami ľudských práv a hodnôt, obzvlášť keď sa zaštitujú tvrdením, že sú vedci a v ich radoch a ich pracoviskách, vrátane vysokých škôl i SAV, existuje hlboké mlčanie k týmto absurditám práva a politiky?

V žurnalistike - oznam o útoku súdnej a výkonnej moci proti slobode vedeckého výskumu bol oznámený tlačovým agentúram TA SR, SITA, denníku Pravda i Slovenským národným novinám. Reakciou bolo **hlboké mlčanie a toto mlčanie k porušovaniu základných ľudských práv a navyše útok proti vedeckému výskumu reprezentuje implicitnú podporu útokov. Tým sa spreneverili žurnalistickej úlohe, čo je dementná deviácia. V tejto súvislosti je významný výrok kritického vzdelanca: „Žurnalisti sú najhlúpejšia socioprofesná skupina“ - až na výnimky a najmä tých v mainscreamových plátkoch (plátky hlavného bučiaceho prúdu).**

Humanitné (sociálne) disciplíny sa zaslúžili o spolitizovanie sveta a propagáciu lživých ideológií (Johnson, P., Dějiny 20. století, 2008, s. 709). „Humanitné disciplíny vyvíjajú nemalé úsilie pri zastieraní reálnych pomerov... Sociológia dokáže byť veľmi vynaliezavá pri vytváraní pojmov, ktoré pomáhajú zahmlievať rýchlo sa prehlbujúcu sociálnu nesúmernosť“ (Keller, J., Tři sociální světy, Sociální struktura postindustriální společnosti, 2010). V humanitných disciplínach sa nájdu ľudia, ktorí napíšu, čo sa od nich žiada.

Treba si uvedomiť, že predmetom štúdia a výskumu na univerzite majú byť len vedecké odbory, pričom nič nebráni štátu vytvoriť vysoké školy neuniverzitného typu. Univerzita má byť kľúčový kormidelník intelektuálneho vývoja spoločnosti. Hlavná úloha univerzity je sústrediť sa na dohľad nad našou kultúrou a určovať jej orientáciu (H. Newman in Dudáš 2011, s. 86).

Žiaľ, univerzity nie sú miestom oživovania otázok a diskusií. Sú to stojaté vody, ktoré páchnu morálnymi kompromismi a dezilúziou. Profesori sú akoby „platenými kňazmi“ (Makow, H., Krutá pravda a bezočivé lži, Utajované dejiny sveta, 2015, s. 239). **Komunita na vysokých školách ešte nedospela do stavu akceptovania kritiky a polemiky ako pracovných nástroja.** Po roku 1990 boli v postsocialistických štátoch zavedené rôzne paodbory na univerzitách a obskúrnych vysokých školách, ktoré nemajú žiadnu vedeckú podstatu. A učia tam ľudia, ktorí by za normálnych časov s biedou učili na strednej škole. **Ideologizácia a politizácia univerzít sa dostala pod taktovku ekonomickej subkultúry a neoliberalného globalizmu.**

Kríza v školstve sa snád' najokatejšie prejavuje v niektorých humanitných disciplínach, o čom mimo iného svedčia rôzne paodbory štúdia, témy diplomových prác najmä humanitných disciplín, medializované kauzy o plagiátorstve či šikanovanie študentov za ich prejavy. Týka sa to najmä nových vysokých škôl či bianco univerzít ako sú v Prešove, Ružomberku, Banskej Bystrici, Skalici, Sládkovičove, Trnave, Bratislave, Komárne, ktoré v nemeckom jazykovom prostredí dostali názov „univerzity na lazoch“.

O úrovni a vedeckosti diplomových prác najmä humanitných disciplín svedčia napríklad „inteligentné témy“ záverečných prác (verejne dostupné na internete). „“ Demokratický vzdelávací systém”“(dvojité úvodzovky nie je preklep) produkuje vzdelancov v humanitných disciplínach s diplomovými prácami typu „Vplyv konzumácie mužského ejakulátu na vývoj ľavej hemisféry ženského mozgu“ (P. Krištúfková, StredoEurópska vysoká škola v Skalici, Ústav ekológie a enviromentálnych vied, 2019), či „Žárlivosť u heterosexuálnych a homosexuálnych žien“ či „Strategie seznamování homosexuálnych mužů (Univerzita Karlova, Fakulta humanitních studií, 2019). Obdobné „vedecké“ témy sú aj na ostatných fakultách podobného typu. Čím obohatili vedu a spoločnosť, čo asi budú robiť títo absolventi? Nad dverami takýchto vysokých škôl by mal byť symbol jedu.

Sociológ P. Bakalář napísal dielo „Tabu v sociálnych vedách“, ktorá svedčí, že sociológia nemôže byť vedou, ako aj ľubovoľná iná disciplína, ak je v nej tabu. Navyše humanitní vzdelanci najmä zo sociológie, ktorá je vynaliezavá v nachádzaní pojmov, ktoré zastierajú skutočnosť (sociológ prof. J. Keller, 2010.), či politológia ako výtvar antihumánnej Frankfurtskej školy sociológie – „Západ skazíme tak, až bude smrdieť“, zhrnul úsilie Frankfurtskej školy sociológie jej člen W. Múnzenberg a navrhol „Musíme organizovať intelektuálov a s ich pomocou rozložiť západnú civilizáciu“ (Matthews, W., Frankfurtská škola a její ideoví soudruzi, prevzaté z The Wanderer z 11.12.2008) – ktorá po WWII bola naoktrojovaná na nemecké univerzity (Vergesová, D., Zachráňte Európu, 2020) a následne aj na ďalšie nemecké a západné univerzity a po majetkovom prevrate v r. 1989 sa dostala aj na naše univerzity, prispievajú k civilizačnému rozkladu.

Viaceré humanitné disciplíny, najmä filozofia, historiografia, sociológia, politológia, psychológia, žurnalistika atď. pôsobia v protismere, zakrývajú a nesprostredkujú nám skryté retardačné hybné sily vývoja civilizácie nielen na Slovensku, ale aj v celom

euroatlantickom priestore. Napríklad z domáceho prostredia - učiteľka filozofie - marx-leninskej teórie poznania p. E. Farkašová (UK Bratislava) označila polytematickú knihu kritických reflexií (ABSURDITY ... ,2011) ako kontroverznú. No onálepkovať knihu pravdivých informácií touto nálepkou je odborné i morálne zlyhanie. A v Slovenských pohľadoch v roku 2019 sa vyjadrila, že sily spôsobujúce rozvrat spoločnosti sú nepoznatelné (!?!). Filozofické klíma na našich univerzitách sa podobá ovzdušiu, aké vládlo v Louvain v r. 1493, (kde sa viedli dišputy učencov na tému koľko anjelov sa zmestí na špičku ihly a podobne (Johnson, P., Nepřátelé společnosti, 1999).

Humanitné disciplíny, najmä sociológia, filozofia, politológia, psychológia, historiografia degenerovali a degenerujú na spoločenskú hru a stali sa nástrojom novodobých šamanov, mágov, prorokov a mystikov a predstavujú spätný chod civilizácie. Humanitné disciplíny sú neschopné vstúpiť do spoločenskej premeny a reálne ovplyvniť dianie (J. Koudrla, Kultúra č. 4/2012). Humanitná inteligencia pracuje proti prírodovednej i technickej inteligencii, uviedol český vzdelanec doc. Žantovský v roku 2018 v svojom posudku štúdie „J. Dudáš, Paradigmy univerzitného vzdelávania vs. Bolonská reforma“, uverejnenej na internetovej stránke Českej spoločnosti pre civilizačné štúdiá. Ba pracuje aj proti spoločnosti. Oprávnené sa možno domnievať, že hlavnou príčinou intelektuálnej biedy v spoločnosti je zaostávanie niektorých humanitných disciplín. A kanadský vzdelanec židovského pôvodu uviedol, že štúdium humanitných a sociálnych disciplín oslabí schopnosť nezávisle myslieť, či absorbovať informácie, ktoré nebudú v súlade s jeho naprogramovaním (Makow, H., Krutá pravda a bezočivé lži, Utajované dejiny sveta 2015, s. 236).

Úpadok univerzitného vzdelávania reprezentuje Bolonská reforma, ktorá je zabíjaním skutočného vzdelania. Redukcia vzdelania na profesijné vyučenie je v rozpore s novohumanistickou ideou vzdelania ako programu sebauťvarovania človeka a vedie k tvorbe fantómovej inteligencie, teda klamlivej, falošnej inteligencie. Zavedenie bakalárskeho stupňa vzdelávania je nielen útekem od kvalitného vzdelávania, reprezentuje celkom zbytočnú reštrukturalizáciu výučby univerzít, ale navyše je z dlhodobého hľadiska krátkozraké a kontraproduktívne, pretože systém poznatkov sa dynamicky rýchlo mení (Liessmann K. P., Teorie nevzdělanosti. Omyly společnosti vědění, 2010).

Diskurz o kvalite školstva sa žiaľ v slovenskej spoločnosti nevedie, pričom už Aristoteles požadoval, že dobre usporiadané školstvo je prvoradou úlohou štátu. Akademická komunita o tom mlčí, len málo akademikov sa vyjadrilo k problematike školstva, ktorá je snáď najobsiahlejšie reflektovaná v polytematickej knihe kritických reflexií „J. Dudáš, Absurdity vysokých škôl a inteligencie na Slovensku - Z vývoja európskych vysokých škôl, vedy a inteligencie, 2011“, ktorú recenzent hodnotil:

„Publikácia Jána Dudáša - vysokoškolského pedagóga, docenta a doktora vied - prináša pozoruhodný, priam panoramatický pohľad do minulosti školstva, zvlášť vysokého, a to v európskom i slovenskom kontexte od staroveku až po súčasnosť. Rozsiahlosť získaného materiálu umožňuje lepšie si všimnúť charakter prípravy i postavenie vzdelaného človeka, inteligencie ako spoločenskej skupiny nielen v spoločnosti, ale aj "katakombách" školského organizmu. Osobitne zaujímavé sú kapitoly, ktoré priam chirurgicky, ostrým rezom skalpela, odhaľujú "absurdity" tohto vývoja v posledných desaťročiach. Kniha - o tom sotva možno pochybovať - vyvolá celkom iste polemiku. To je však určite lepší osud knihy, ktorá sa Vám dostáva do rúk“.

Stručnejšie je problematika vysokých škôl analyzovaná v štúdiu „J. Dudáš, Kríza vysokých škôl, Kultúra č. 8/2013.

Keďže prírodovedci a technici riešia sofistifikované problémy, ktoré ich plne vyťažujú, sú to práve humanitní vzdelanci, ktorí by mali viesť kultivovanú diskusiu o kvalite a smerovaní školstva, ale nielen školstva, napríklad filozofia by mala ponúknuť nový model spoločnosti (Spengler, O., Zánik Západu. Obrisy morfológie svetových dejín, 2017).

Každého zaujíma kvalita výrobkov, ktoré si kupuje, no kvalita inteligencie ako spoločenskej vrstvy nezaujíma, žiaľ, ani samotnú inteligenciu. Inteligencia je hlava národa a jej kvalita je podstatná pre civilizačné napredovanie spoločnosti. Uvažujúc o troch podstatných atribútoch - 1) schopnosť preniknúť k podstate veci, javu, čo koreluje s určitou hodnotou IQ; 2) dodržiavanie humánnej morálky; 3) dodržiavanie odbornej morálky - som navrhol rozčleniť inteligenciu ako spoločenskú vrstvu (kdekoľvek vo svete) do piatich vrstiev: intelektuál, inteligent, polointeligent, pseudointeligent a lumpeninteligent (Dudáš, J., Kríza vysokých škôl, Kultúra č. 8/2013).

Skvalitneniu humanitných vzdelancov a humanitných disciplín a v dôsledku toho aj spoločnosti by esenciálne napomohlo zavedenie do výučby najpresnejšieho jazyka matematiky (filozof Kant) a to už ako súčasť prijímacieho konania a aspoň dva semestre Newton-Leibnizovho infinitezimálneho počtu (matematika 17. stor.) počas štúdia. Napríklad aj mnohí právnici sa v osobných rozhovoroch vyjadrili za matematiku ako súčasť prijímacích pokračovaní na právnické fakulty s poznámkou, že mnohí súčasní JUDr. by boli na nich neúspešní.

Vážená dáma a vážení páni,

dovoľujem si Vás informovať, že dve **organizácie slovenskej proslvenskej inteligencie sa zachovali v súlade s primárnym poslaním inteligencie v spoločnosti a postavili sa na obranu základných ľudských práv. Spoločnosť slovenskej inteligencie Korene vydala protestné vyhlásenie a organizuje**

petíciu https://www.peticie.com/peticia_proti_potlacaniu_slobody_slova_a_za_zastavenie_tresneho_stihania_doc_jana_dudasa_drsc, a k obrane slobody vedeckého bádania ako i základných ľudských práv sa pripojil aj Kongres slovenskej inteligencie svojim

vyhlásením (Kultúra č. 12/2020). No akademické prostredie aj napriek informovaniu - až na jedného p. rektora a pár akademikov z akademického prostredia - sa nevyjadrilo. Akademické prostredie by malo strážiť a chrániť slobodu vedeckého výskumu a nedotknuteľnosť akademického pôdy, z nepochopiteľných dôvodov mlčí (žeby absencia intelektuálov?). Som zvedavý, či sa k tomu vyjadrí konferencia rektorov.

V minulosti sa kresťanské univerzity v západnej Európe, z ktorých prvá vznikla v Bologni v roku 1088 zhruba tri storočia po troch slovanských univerzitách - akademiách na Devíne, v Ochride a v Preslavi, nehovoriac o najvyspelejšej univerzite od raného stredoveku (roku 425) - Carihradskej akadémii, sa stali slúžkami pápežskej slúžnovej paradigmy nevzdelanosti, na rozdiel od Carihradskej akadémie, ktorá dokonca nemala ani teologické vzdelávanie.

Už v roku 1185 cisár Rímskej ríše Frederick I. vyhlásil Constitutio Habita, v ktorom prehlásil univerzitu ako legálne miesto, kde sa výskum môže rozvíjať nezávisle od akýchkoľvek iných síl.

Kresťanské univerzity vznikali ako cirkevné korporácie na boj cirkvi s výtobytkami gréckej a arabskej vedy. Ich hlavná pozornosť sa sústreďovala na teológiu. Univerzity v stredoveku nevznikli na humanitnom základe potreby vzdelanosti, s cieľom bádania, poznávania a formovania vyspelejšej a vzdelanejšej spoločnosti, ako to bolo v antike, keď vysoké školy vznikali.

Nádejám sa, že vedenia univerzít nebudú napodobňovať (čo i len mlčaním, ktoré je implicitnou podporou) stredovekú Sorbonu v jej podpore politickej moci, kedy sa stala nástrojom represie, zohrala rozhodujúcu a neblahú úlohu na koncile v Kostnici (napomohla upálenie Jany z Arcu, výkonná a súdna moc odsúdila a popravila - zavraždila bývalého rektora Karlovej univerzity v Prahe, veľkého bojovníka za pravdu Jána Husa), či Oxford a Cambridge, ktoré boli vládne celkom k dispozícii, dokonca **všetky univerzity vtedajšieho kresťanského sveta sa zapájali na podporu vládnej moci, či v najnovšej dobe, keď slúžili totalitárnej vládnej moci v nacistickom Nemecku či v totalitárnych bolševických štátoch, či po študentských revoltách v roku 1968 v Nemecku**

a Francúzsku pod ideovým vedením pokračovateľa antihumánnej Frankfurtskej školy sociológie H. Marcusa, kedy bola porazená akademická intelektualita na západných univerzitách, či v dnešnej dobe **služba najmä niektorých humanitných univerzít a humanitných disciplín antihumánnym projektom neomarxizmu, relativizácii hodnôt** (Cambridge i Oxford), **dementným deviáciám LGBT, genderizmu** etc., v ktorom vedú najmä americké a britské univerzity.

Nádejám sa, že novodobý liberálny totalitarizmus raz zmizne, tak ako zmizli uvedené absurdnosti univerzitného prostredia a že na univerzitách opäť zavládne akademická intelektualita.

Nádejám sa márne?

S pozdravom

Ján Dudáš

Technická univerzita

Košice

10.7.2020.